

**DLACZEGO ZWIERZĘTA UCZĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCI?
UTRWALENIE WYRAZÓW
Z „RZ” I „Ż”**

**RENATA
PASYMOWSKA**

SCENARIUSZ LEKCJI

Program edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – mgr Maria Ferenc
mgr Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
mgr Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Czas trwania zajęć:

3 godz. lekcyjne.

Temat:

Dlaczego zwierzęta uczą odpowiedzialności? Utrwalenie wyrazów z „rz” i „ż”.

Cele główne:

- uświadomienie uczniom, że opieka nad zwierzętami to stały obowiązek,
- wdrażanie uczniów do troski o żywe istoty i ukazanie, na czym polega bycie odpowiedzialnym,
- doskonalenie wzajemnego uczenia się – zdobywanie wiedzy o zwierzętach,
- utrwalenie wyrazów z „rz” i „ż”,
- stymulowanie pamięci i bogacenie słownictwa.

Cele operacyjne – uczeń:

- nauczy się kilku informacji o jednym ze zwierząt, wielokrotnie przedstawi je rówieśnikom, zrelacjonuje, na czym polega posiadanie zwierzątka, wypowie się na podstawie tekstu, przeczyta go ze zrozumieniem, skojarzy wyrazy z braćmi z Literkowa i poprawnie je zapisze, dokona samokontroli i oceny koleżeńskiej, zapanuje nad emocjami.

Metody:

wizualizacja, mnemotechniki, wzajemne uczenie się – modyfikacja metody puzzli, praktycznego działania.

Formy pracy:

zbiorowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

zdjęcia zwierząt, artykuł z gazety „Literkowe Wieści”, wyrazy z „rz”, drucziki kreatywne.

Przebieg zajęć:

1. **Zapoznanie z tematem i celami zajęć, określenie NaCoBeZU** – przekazanie i zapamiętanie wiadomości o zwierzętach, poprawny zapis wyrazów z „rz”, wykonanie obrazu zwierzęcia z drutu, zadania opiekuna zwierząt.
2. **Nauczyciel czyta fragment z gazety „Literkowe Wieści”, jednocześnie prezentuje na tablicy zdjęcia zwierząt wspomnianych w artykule i pojawiające się w tekście wyrazy z „ż” i „rz”.** „Porządnis przygotowuje drzewa i krzewy na nadejście zimy. Pewnego razu, gdy był na drzewie, zaobserwował hodowlę, którą założył Żaruś. Były tam żmije, węże, żółwie, jeże, żurawie, żubry i żbiki. Wszystkie te żyjątka były bardzo głodne. Żaruś zapomniał je nakarmić

i pojechał gasić pożary. Porządniś kocha całą przyrodę, więc od tamtej chwili codziennie porządnie karmi wszystkie te zwierzęta. Jego brat uznał, że to właśnie on powinien zamieszkać w tym słowie. I tak jest do dziś. Z ostatniej chwili: Żaruś poinformował brata, że może kupi też sobie żyrafę, bo podobają mu się te zwierzęta, które mają coś długiego i robią coś długo. Poprosił brata, by pozwolił mu zamieszkać w gzęgżółce, ponieważ jej kukanie wróży mu szczęście, a także w piegży, dlatego że te ptaki mieszkają w jego żywopłocie”.

3. **Praca w parach.** Uczniowie losują jedno zwierzę i, korzystając z internetu, przygotowują na jego temat krótką i istotną informację. Następnie wspierają się, by zapamiętać jak najwięcej z tej notatki.
4. **Wzajemne uczenie się.** Uczniowie z tej samej pary siadają na krzesłkach naprzeciwko siebie, tworząc koło wewnętrzne i zewnętrzne. Dzieci znajdujące się w środku są ekspertami i każdemu kolejnemu partnerowi opowiadają o swoim zwierzęciu, natomiast te siedzące na zewnątrz na sygnał przemieszczają się o jedno miejsce w prawo i są aktywnymi słuchaczami, którzy się uczą. Kiedy partnerzy wrócą do siebie, następuje zmiana miejsc i ról z eksperta na słuchacza i ćwiczenie toczy się tak samo.
5. **Prezentowanie nowej wiedzy.** Uczniowie dzielą się spostrzeżeniami na temat takiej formy pracy i opowiadają, czego się dowiedzieli i od kogo najwięcej się nauczyli. Dochodzą do wniosku, że ważny jest sposób przedstawiania wiedzy.
6. **Nauczyciel zadaje dzieciom pytanie: „Po co ta wiedza?”** Odwołanie się do tekstu artykułu w gazecie i omówienie zdarzeń w Literkowie.
7. **Omówienie roli opiekuna zwierzątka.** Uczniowie opowiadają o swoich obowiązkach wobec podopiecznych. Nauczyciel w tym czasie tworzy listę zadań. Po zakończeniu wszyscy widzą, że to dużo pracy.
8. **Utrwalenie pisowni nazw zwierząt.** Odwołanie się do powodu, dla którego Żaruś wybrał sobie właśnie te zwierzęta do hodowli. Ukształtowanie ich z drucików kreatywnych tak, aby widać było, co mają długiego. Przepisanie wyrazów z pamięci i zaznaczenie w nich „ż” na zielono.
9. **Zauważenie roli Porządnisia – przyjaciela zwierząt.** Uczniowie wpisują w wyraz „zwierzęta” obraz Porządnisia.
10. **Prezentacja hodowli Żarusia.** Praca w parach. Nauczyciel ocenia uczniów za kreatywność.
11. **Tworzenie dyktanda z komentowaniem.** Uczniowie razem redagują zdania, wyjaśniając występujące w nich trudności. Dokonują samokontroli i oceny koleżeńskiej. Nauczyciel **zauważa przyrost kompetencji uczniów** w zakresie pisania.
12. **Podsumowanie zajęć.** Rozmowa na temat odpowiedzialności wobec zwierząt.

Komentarz metodyczny

Uczniowie ze SPE na tych zajęciach uczą się wielozmysłowo, dlatego są aktywni i zmobilizowani. Opanują emocje dzięki pozytywnemu nastawieniu.